Ч. 57. Субота 25 (12) марта 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — До ситуациї на Угорщині. — Події в Росиї і російско-японьска війна.

З Відня доносять, що підчас оногдашнього засїданя палати послів відбули ся межи проводирями молодоческої партиї а поодинокими нїмецкими послами з Чехії не обовязуючі до нїчого переговори, котрі мали на цїли виясненє ситуациї як в парляментї так також і в ческім соймі. Виходить майже на таке, якколиб ся дразлива справа мала бути в льояльний спосіб залагоджена межи представителями обох партий. Але в сих переговорах грають непослїдну ролю жаданя Нїмцїв в справі забезпеченя дальших репрезентаций у видїлї краєвім, в краєвих заведенях і на посадах в краєвих урядах. Кажуть дальше, що порушено також справу зміни краєвої ординациї виборчої. — Президент мінїстрів др. Ґавч зазначив на конференциї з поодинокими проводирями ческої партиї конечність, щоби переговори в справі виясненя ситуациї в Радї державній і ческім соймі закінчили ся ще сего тижня, а то для того, щоби австрийске правительство на той случай, коли би на Угорщинї прискорено утворенє нового кабінету, могло виступити з конкретною проґрамою а передовсїм, щоби могло розпоряджати в справі тарифи митової.

Сполучена угорска опозиция, котра відбула оногди під проводом Кошута нараду, на котрій ґр. Апоній зложив звіт о ситуациї і предложив жаданя опозициї, уложені в слїдуючі чотири точки: 1) Реформа виборча на широкій основі: — 2) реформа адмінїстрациї; — 3) утворенє самостійної териториї економічної, однакож в такім реченци, коли то може стати ся без шкоди для інтересів Угорщини; — 4) в обсягу войсковости скоалізована опозиция не домагає ся сповненя жадань партиї незвисимости, оставить лиш жаданя зближені до її проґрами т. є. приймає проґраму партиї, що опирає ся на основах з 1867 р., до котрих то основ може кожда партия прилучити ся, а котрі також ґр. Андраші приняв за свої. Що до перших двох точок, то Цїсар приняв їх безусловно. В концесиях войскових Монарх не вийшов поза жаданя уложені „комітетом девятьох“ лїберальної партиї, а рівночасно адмінїстрация войскова зажадала ухваленя кредиту 450 мілїонів і підвисшеня континґенту рекрутів. Цїсар згодив ся на іменованє коаліцийного кабінету під услівєм, що жаданя мадярскої команди і мадярских хоругов будуть виключені і що новий кабінет заручить підвисшенє континґенту рекрутів і ухвалить на цїли войскові 450 мілїонів корон. Екзекутивний комітет сполученої опозициї був тої гадки, що услівя тї не можливі до принятя і сполучена опозиция не може взяти на себе в такім случаю одвічальности через утворенє коаліцийного кабінету.

До „Fremdenblatt-у“ доносять, що лїберальна партия приняла ухвалу екзекутивного кабінету майже рівнодушно. В кругах тих думають, що криза увійшла вже в таке стадиюм, що хоч говорить ся о утворенє безбарвного кабінету, вплив партиї лїберальної буде однак мусїв виразно проявити ся. В лїберальнім клюбі говорять, що криза мусить бути сего тижня залагоджена і в суботу або в понедїлок наступить покликанє нового кабінету.

„N. fr. Presse“ так характеризує ситуацию на Угорщинї: З тяжкої кризи на Угорщинї зробила ся справа сили. Всяке солоденьке слово, щоби ту гірку правду представити приятнїйшою, стрічає опір розуму, котрий вже не можна втихомирити чемностями. Поважанє, вдячність, почесть, понятя, котрі мають своє жерело в житю чувств, стратили в сїй борбі межи короною а новою більшостию парляменту всяке значінє. Рішати буде перевага сили... Лиш від права сильнїйшого буде завистїти залагодженє кризи на Угорщинї, а в тї відносини до короони введено край, котрий в послїдних сорок лїтах

5

Капітуляция Французів під Седаном.

(Історична згадка. — Написав К. Вербин).

(Конець).

Ще раз зібрали ґенерали Вімпфен, Лєбрен, Вассоань і Ґреле яких 2000 мужа піхоти, стрільцїв і вояків від маринарки, станули зі своїми штабами попереду і серед оклику „анаван!“ пустили ся наперед. Але надармо, бо й се послїдне войско пустилось в переполосї втїкати назад до Седану, куди хто видів. Серед неприятельского огню заявив тепер ґен. Вімпфен ґен. Лєбренови, що подасть ся до димісиї і здав єму начальну команду. Лєбрен не хотів її приняти, а Вімпфен поїхав до Седану, щоби предложити цїсареви свою димісию. Ґен. Лєбрен переїхав послїдний через міст і казав підтягнути в гору всї зводжені мости. Прийшов конець.

Улицї міста були битком набиті втїкачами, ґранати били в маси, ґенералів Жірарда і Ґійо де Лєспарта розірвало на кусні перед самою головною кватирою цїсаря. Настав загальний розлад, під брамами кріпости поперевертано многих втїкачів на землю, а кіннота і вози переїхали по них. Вояки ганьбили офіцирів і зухвало говорили їм до очий, що всї офіцири і ґенерали то зрадники, а коли якийсь вояк сказав ґен. Лєбренови в очи, що він зрадник, то Лєбрен не міг вже видержати і став тростиною бити вояка. В цїсарскій головній кватирі скликав ґен. Вімпфен своїх ґенералів на воєнну раду. Ґенерал від артилєриї Формо заявив, що вся муниция польної артилєриї вже вистріляна і кріпость не годна видержати облоги. Та й ґенерал від женїйного корпуса Деєкан заявив згідно з командантами корпусів, що всякий дальший опір без хісна; лиш ґенерали Дікас, Пелле та Белльмар жадали, щоби боротись ся до послїдної каплї крови. Коли же їх завізвано, щоби они подали средства до того, то они замовкли.

Тепер скликав ґен. Вімпфен воєнну раду і постановив розпочати переговори, як то єму приказав був цїсар, але перед тим ще пішов до цїсаря, у котрого було кількох найвисших ґенералів, і тут настали тепер бурливі сцени. Ґенерал привитавшись з цїсарем, сказав до него: „Ваше Величество! Коли я програв битву, то стало ся се лиш длятого, що Ваші ґенерали не слухали моїх приказів“. На то схопив ся ґенерал Дікро, що сидів десь в кутику салї, як би ним щось підкинуло і крикнув в найбільшім розъяреню до Вімпфена: „І ви сьмієте то казати? Ваші прикази виконувано аж надто точно і лиш вашій скаженій зарозумілости завдячуємо сю нечувану поражку. Як би ви мимо того, що я тому дуже противив ся, не спинили були нашого відвороту, то ми були би тепер в Мезієр або бодай не мали би ворога на карку“. Вімпфен, не знаючи, що вже на то сказати, відповів: „То добре, коли я не здібний, то се тим більша причина, щоби я зложив начальну команду“. Але Дікро став єму тепер знову сердито докоряти і сказав, що коли він зрана, коли ще гадав, що може з честию видержати битву, накинув ся на начального команданта, то тепер, коли битва з єго вини програна, він мусить взяти на себе всю ганьбу капітуляциї.

Лиш з трудом удало ся цїсареви, котрий з правдивим фільософічним споком прислухував ся тїй перепалцї, успокоїти розъярених ґенералів; він приказав Вімпфенови поїхати до нїмецкої головної кватири і розпочати там переговори. Зараз по тім дали цїсареви знати, що приїхав пруский підполковник ґенерального штабу Бронсарт, котрий відтак мав з цїсарем звістну вже розмову, котрої наслїдком було, що вислано француского ґенерала ґр. Рейль зі звістним письмом цїсаря до короля Вільгельма. Коли нїмецкий офіцир пішов, звернув ся Наполеон до ґен. Дікрота і висказав єму свій жаль з тої причини, що не послухав єго ради, бо всї погляди ґенерала що до пруского войска показали ся зі шкодою для Французів зовсїм правдиві.

Зараз по 10 год. вечером приїхав ґенерал Вімпфен в супроводї цїсарского ґен.-адъютанта ґр. Кастельно, ґен. Фор і кількох адъютантів, між котрими був також капітан від кірасиєрів д'Орсе, до місточка Доншері і пішов зараз до кватири ґен. Мольтке, де зараз в неконче великій сали, осьвітленій кількома канделябрами, розпочали ся переговори, котрі капітан д'Орсе записував стеноґрафічно. При довгім, чотироґраннім столї засїли ґенерали, а то ґен. Мольтке на серединї, на право коло него ґр. Бісмарк, на лїво ґен. Подбєльскі. Напротив Мольткого

тягнув найбільші користи із впливу спільного володітеля.

З Петербурга доносять до „Voss. Ztg.", що в виду скорих більшаючих трудностий в краю партия воєнна тратить ґрунт під ногами. Та й висказ міністра фінансів Коковиева, що дальше веденє війни значить спадок валюти під конець року, не міг позістати без впливу. Яко першу ознаку миролюбивости називає кн. Ухтомский недавний відзив „Нов. Времени", підчас коли становище сеї ґазети каже здогадувати ся, що підчас великодних сьвят побоють ся великих розрухів против жидів. На котрий день буде назначена перша мобілізация, того ще не знати на певно; але вже й сама достава коний, котру розпорядженo, викаже, який єсть настрій в народі. Кажуть, що тото вибиранє коний має бути лиш пробою правительства, щоби переконати ся, о скілько дійстно невдоволенє в народі розширило ся. Се було також і причиною, що якраз в найнеспокійнійших сторонах визначено як найбільше округів для вибираня коний.

В Парижи розійшла ся була вчера непотверджена доси чутка, яка насціла з Петербурга, що вчера перед палатою вел. кн. Алексия арештовано якогось чоловіка, котрий хотів внести бомбу до палати князя. Арештований мовчить і не хоче сказати, як називає ся.

За почином товариства любителів росийскої літератури в Москві літерати петербурґскі виготовлюють проєкт з'їзду літератів з цілої держави. На приватних зборах скликаних в тій цїли взяли участь виднійші писателї росийскі, як Короленко, представителї українскої літератури, ґрузїньскої, вірменьскої і инших. З польских літератів були Сєрошевский і Воляньский.

О тім, де подїяв ся войсковий відпоручник ґраф Шептицкий, висланий до росийскої армії в Манджурии, не знати й доси. Власти росийскі що правда, донесли, що всї заграничні аташе войскові, котрі були під Мукденом, знаходять ся в Ґунтулїнї, але доси не звістно, чи між ними єсть і ґр. Шептицкий.

Росийска Аґентия телєґрафічна доносить із Сіпінкау (при манджурскій зелїзници) під датою 22-го с. м.: Відворот росийского войска в північнім напрямі викликав серед тамошних жителїв великий переполох. Они сподївали ся побіди Росиян, а тепер втікають зі своїми родинами в гори. Коли армія росийска переходить через міста хіньскі, жителї замикають перед нею брами, а Японцїв витають торжественно і виходять їм на стрічу.

Новинки.

Львів, дня 24-го марта 1905.

— 44-ті роковини смерти Т. Шевченка відсьвяткують львівскі Русини як кождого року концертом. Концерт відбуде ся дня 30-го с. м. в великій сали львівскої „Фільгармонії". Побіч сьвяточних річий і декламаций обійме програма концерту твори своїх рідних композиторів, именно: Мих. Вербицкого, Н. Лисенка, Ст. Людкевича, Кишакевича, Нижанковского і Волошина. Наша публика буде мати притім нагоду, почути в перве три конкурсові твори, преміовані сего року „Львівским Бояном". Надто виконає „Боян" в супроводї орхестри „Купальний коровід" з опери „Купало" Н. Вахнянина. По причинї, що надїємо ся громадного приїзду гостий з цїлого краю і також громадної участи Львовян в сїм сьвяточнім для нас дни, подає управа „Львівского Бояна" до відомости, що замовляти і набувати білєти на концерт можна вже від 24-го марта кождого дня в канцелярії „Висшого музичного Інститута" у Львові при ул. Вірменьскій ч. 2 (І. поверх) від 10 до 1 години. Позаяк хочемо, щоби як найширші круги взяли участь в тім всенароднім сьвятї, проте і кладемо як найнизші цїни вступу на всї місця. Партеровий фотель (1—156) 3·20 К, партеровий фотель (156—408) 2·20 К, фотель І. пов. (1—26) 3·20 К, фотель II. пов. (1—22) 2·20 К, фотель II. пов. (23—82) 1·70 К, фотель III. пов. (1—56) 80 с., (57—104) 60 с., (105—180) 40 с. Льожа партерова 10 К, льожа мезанїнова і І. пов. 12 К. льожа II. пов. 8 К. В тих цїнах містить ся і оплата за ґардеробу. Точну проґраму концерту подадуть афіші.

— В справі відкритя зелїзницї Самбір-Ужок доносять з Відня, що дня 21 с. м. прибула там депутация промисловцїв з Турки під проводом тамошного бурмістра п. Пендрацкого, щоби випросити у правительства прискоренє реченця відкритя згаданої зелїзницї. Посли ради державної Ґіжовский, Колїшер і Малаховский повели депутацию до п. міністра зелїзниць дра Віттека, котрому она представила свої бажаня. П. Міністер приймив депутацию прихильно і заявив, що часть згаданої зелїзницї буде відкрита в червни, а друга часть в липни с. р.

— Продаж дому нафтового. Міністерство рільництва купило сими днями т. зв. дім нафтовий у Львові при ул. Хорущини за 440.000 корон на поміщенє для дирекциї домен і лїсів.

— Осторога перед еміґрацию. Після донесень, які одержало міністерство справ внутрішних, істнують і дальше в бразилїйскій державі Сан Паольо так некористні услівя працї, що робітники, які еміґрують до того краю, зазнають тяжких розчаровань і терплять великі страти. Супротив того міністерство остерігає перед еміґрацию до Сан Паольо.

— Нагороджений король. Після донесень французских часописий має в сїм роцї одержати нагороду Нобля італїяньский король Віктор Еманует за те, що дав почин до засновкня міжнародного рільничого інституту.

— На продаж реальність. В Кропивнику, калуского повіта, віддаленім о 5 кільометрів від міста і зелїзничої стациї в Калуши, єсть на продаж хороша реальність по бл. п. Прокопі Кушлику, складаюча ся з 15 морґів, в тім 12 морґів орної землї, з великим овочевим садом і около 3 морґів сїножати і лїса, з красними господарскими будинками, положена при гостинци і надаюча ся як-раз на крамницю. Близші вісти у о. Ів. Січиньского в Вістовій, почта в місци, або в канцеляриї тов. Качковского у Львові.

сїв ґен. Вімпфен, по обох боках французскі ґенерали, а офіцири ґенерального штабу стояли по обох боках стола за ґенералами.

Ґен. Мольтке розпочав переговори тим, що спитав, з якого титулу ґенерали Кастельно і Фор беруть участь в переговорах. На то відповів Кастельно, що він не буде брати участи в переговорах, але на кінци має передати припорученє цїсаря, а ґен. Фор представив ся яко шеф ґен. штабу маршалка Мак Магона. Тепер розпочав Вімпфен переговори тим, що спитав, під якими услівями хоче король заключити капітуляцию. Мольтке відповів коротко: „Услівя суть прості, цїла армія з оружием і пакунками іде в неволю; офіцири в признаню їх хоробрости задержують свої шаблї; лиш ті офіцири не підуть в неволю, котрі зобовяжуть ся словом чести не воювати більше против Німеччини". Ґен. Вімпфен сказав, що то дуже тяжкі услівя і доказував, що французска армія заслугує на то, щоби з нею лаґіднїйше обходити ся; він готов би віддати Седан зі всїма тяжкими пушками, але для войска жадає вільного відходу з оружием і пакунками під тим услівєм, що оно в сїй війнї не буде воювати против Німеччини а за то ручать цїсар і єго ґенерали своїми підписами. Войско має аж до заключеня мира позістати в тій части Франциї, котру Прусаки визначать, або в Альжірі.

Коли же ґен. Мольтке рішучо обставав при своїм, старав ся ґен. Вімпфен промовити нїмецкому шефови ґенерального штабу до серця. Зворушеними словами і дрожачим голосом розповів він, що лише що перед двома днями вернув з пустинї Альжіру і що він тепер по сьвітлій войсковій кариєрі змушений своє честне імя поставити під ганьблячу капітуляцию, за котру він не одвічальний. Він доказував дальше, що коли би день перед тим обняв був начальну команду, то єму було би певно удало ся, не може виграти битву, але бодай перебити ся з войском. Наконець сказав ґенерал, що коли не одержить лїпших условий, то він або спробує ще раз перебити ся або буде в Седанї боронити ся до крайности.

Але Мольтке стояв непохитно при своїм. Він сказав, що єму жаль особистого положеня Вімпфена, але перебити ся то зовсїм не можливо, бо хоч і як кавалєрия і артилєрия французска били ся, то піхота таки зовсїм знеохочена. На доказ того навів він, що вже тепер більше як 20.000 ранених вояків дістало ся до неволї. Дальше представив він французскому ґенералови, що той має тепер мало що більше як 80.00 войска, підчас коли Нїмцї мають 240.000 і 500 пушок та готові вже досьвіта розпочати бомбардованє. Вімпфен звернув тепер на політичне поле і зазначив, що в інтересї Нїмеччини єсть згодити ся на честний мир, бо французский нарід єсть великодушний і лицарский і буде за то завсїгди вдячний, коли честь армії і народу буде пошанована. Лиш тодї буде мир тревалий і настануть дружні відносини межи обома народами. Коли же честилюбивість народу буде нарушена, то в цїлій Франциї запанує гнїв і ненависть а з того вийде безнастанна війна з Прусами.

Тепер же відозвав ся ґр. Бісмарк. О тім, що він тут після жерел французских говорить, нема в нїмецкім протоколї й натяку а однак ті слова так згідні з натурою Бісмарка і єго безвзглядностию, що хоче ся вірити в їх правдивість. Він сказав, що можна числити на вдячність поодинокого чоловіка, але нїколи на вдячність народу а на вдячність Французів можна роби хиба лиш тодї числити, коли би сей нарід був такий, як инші, коли би він мав кріпко тревалий устрій і шанував єго, і коли би єго володїтелї були певні свого трону. Але у Франциї від 80 лїт правлїнє так всїляко змїняло ся, що там на то не можна числити. Числити на вдячність якогось французского володїтеля було би дуром і пустою мрією. Він казав дальше: „Франция не простить нам нїколи сеї побіди, бо Французи завистні, дразливі і понад всяку міру горді. За 200 лїт виповідала Франциї війну Нїмеччина більше як 30 разів та й тепер виповіла нам війну, бо завидувала нам побіди під Садовою, хоч она єї зовсїм нїчого не обходила. Французи хотять мати лиш самі право до побід, они не терплять нїякого народу побіч себе, що був би так сильний як французкий, та й не простять нам Седану. Коли нинї заключимо мир, то Франция за пять або десять лїт возьме ся знову до війни. Але ми, Нїмцї, нарід честний і миролюбивий, ми не пускаємо ся на займанщину і хочемо в мирі жити. А тепер вже досить, Франция повинна бути укарана за свою напасть, бо ми хочемо мати безпечність на завсїгди для наших потомків; нам потреба межи Францию а нами забезпечуючого кусня землї і сильних кріпостий, щоби ми на якийсь час були забезпечені від нападу".

Ґен. Вімпфен відповів ще раз, що Бісмарк помиляє ся що до Французів, що они пильнують лиш зарібку, інтересів і красних штук. Він вказав на то, що Французи нинї з Анґлїйцями найлїпші приятелї, мимо того, що сотками лїт були собі ворогами, а так само буде й з Нїмеччиною, скоро она не буде викликувати пристрасти. Тодї Бісмарк представив щераз ґенералови, що лиш якась хоробплива охота слави і династичний інтерес цїсаря викликали війну і що не знати, чи при тім впливі, який мають ґазети і товпи народу на судьбу краю, не настане вже в короткім часї правительство, котре не зважаючи на нїякі закони, не признає капітуляциї, та чи не змусить офіцирів не додержувати свого слова. Бісмарк закінчив відтак тим, що було би не розумно випустити французске войско, котре судьба битви дала Нїмцям в руки, щоби оно по короткім часї машерувало знову против Нїмцїв. З тої причини не можна нїчого змінити в услівях. Тепер відповів ґене-

— **Землетрясенє.** В полудневій Італії дало ся чути дня 17 с. м. о год. 2-ій з полудня досить сильне землетрясенє. Землетрясенє тревало перший раз 9 секунд, а по перерві 6 секунд, знов 3 секунди. Найсильнійше дало ся відчути трясенє землї в Неаполи, Беневенто і Авеліно. Шкода незначна.

— **Вибухи Везувія** поновили ся сими днями. Діяльність вулькану збільшає ся чим раз більше. З кратеру випливає лява і випадає попіл з огнем і камінє. Вечерами тисячі чужинцїв приглядають ся тому величавому видовищу.

— **Убийство.** Вчера рано в часї сварнї, яка счинила ся між маістром шевским Зьолковским в Кракові а єго 44-лїтним челядником Колачем, ударив роз'ярений Зьолковский свого противника так сильно шевским ножем в паху, що Колач кілька хвиль пізнїйше сконав. Убийника арештовано.

— **Огонь.** З Борислава доносять: Вчера в ночи о годині 1-ій вибух пожар в долїшній части Борислава. Згоріли три доми, між ними гостинниця Ротенберґа.

— **Два конї з возом** украдено вчерашної ночи із стайнї господареви Івaнови Сишкевичеви в Камінцї струмиловій. Один кінь єсть масти червоної з білими пятнами на чолї, другий масти шпаковатої. Шкоду обчисляє Сишкевич на 400 корон. Вчера рано бачили знакомі Сишкевича на жовківскій рогачці у Львові украдені конї з возом. Хтось ними повозив їдучи до міста, імовірно на нинїшний ярмарок.

† **Померли:** Валерий Еліяш-Радзїковский, визначний польский артист-маляр, дня 22-го с. м. в Кракові; — Жиґмонт Ґолльоб, властитель друкарнї, дня 23 с. м. в 46-ім роцї житя.

Телеґрами.

Будапешт 24 марта. Ґр. Тіша був нинї на авдиенциї у Цїсаря.

Тифліс 24 марта. В кутаїскій ґубернії заведено стан облоги. Ґен. Орбеліяні обняв функцию ґен.-ґубернатора.

Петербург 24 марта. Більшість комісиї прасової ухвалила вчера знесенє превенцийної цензури для всїх книжок. — Прокуратор варшавского трибуналу апеляцийного, дїйстний радник державний Ковалешский іменований директором департаменту полїцийного. Шеф штабу доньских козаків ґен.-ляйтнант Плеве іменований комендантом варшавскої крiпости.

Варшава 24 марта. Вчера о 8 год. рано прибув тут ґен. ґубернатор Максимович з Петербурга в супроводї ґр. Замойского. З двірця поїхав він до православного собора і зложив відтак візиту православному архіепископови Єронимови. Звідтам поїхав до замку, де єго повитали ґенералїция і команданти полків, опісля поїхав до архікатедр. церкви латиньского обряда і зложив візиту кн. Черткову та архіепископови Попелеви.

Токіо 24 марта. (Урядово). Маршалок Олма доносить: Войска наші в погони за неприятелем прибули дня 21-го с. м. до Шантун о 20 миль на північ від Каіюан. Сильні віддїли неприятельскі уступають в неладї вздовж лінії зелїзничої в напрямі північно-всхіднім.

Льондон 24 марта. „Standard“ доносить: Позичка японьска вже довершена по $4\frac{1}{2}$ від ста; курс емісийний 90.

Танґер 24 марта. Зачувати, що ескадра францускa явить ся в хвили приїзду цїсаря Вільгельма.

(Лінія телєфонїчна Львів-Відень нинї перервана і внаслїдок того ми не одержали депеш телєфонїчних).

рал Вімпфен, що він не може згодити ся на такі условя і що розпічне борбу знову.

Тепер промовив ґен. Кастельно і заявив, що цїсар відослав свою шпаду прускому королеви і піддав ся єму на ласку і не ласку в тій надії, що одержить честну капітуляцию. Бісмарк спитав тодї іронїчно, чи то була шпада краю, чи лиш шпада цїсаря, бо в першім случаю мало би то для Франциї важні наслїдки. Коли Кастельно сказав, що то шпада цїсаря, то Мольтке відозвав ся: „То не зміняє условий в нічім, але цїсар сам побачить, що всї єго бажаня будуть сповнені“.

Вімпфен ще раз грозив, що розпічне борбу, але ґен. Мольтке звернув єго увагу на то, що о 4 годинї рано кінчить ся роз'єм, а тодї німецкі пушки зачнуть знову гриміти. Ґр. Бісмарк звернув ще увагу францускoго ґенерала на то, що тодї вся одвічальність за дальше непотрібне проливанє крови спаде на него. Аж тодї перестав ґен. Вімпфен ставити опір і просив о продовженє роз'єму, щоби ще мав час поговорити зі своїми ґенералами. Мольтке згодив ся на продовженє аж до 9 год. рано, а по тім часї мало би бомбардованє знову розпочати ся. По півночи розійшли ся ґенерали, а побитий вожд вернув назад до Седану, де єго ждали найтяжші хвилї.

Була то страшна ніч для цїсаря і єго ґенералів. Серед грому пушок поставив Наполеон дня 2 грудня 1850 р. свій престол для себе і серед грому пушок повалив ся той престол під Седаном. Настав день 2 вересня. Цїсар виїхав досвіта в отвертім повозї з міста; побите єго войско не витало єго своїми окликами і лиш мало хто міг попращати єго вполслїдне, коли він їхав до замку Бельві, де мала відбути ся стріча з королем Вільгельмом і звідки він мав поїхати до Вільгельмсгиге коло Кассель. Тимчасом в Седанї зібрав ґен. Вімпфен 32 ґенералів коло себе на послїдну воєнну раду і зі сльозами в очах та придушеним голосом подав їм до відомости вислїд своїх переговорів. В глубокім мовчаню і тронуті аж до самої глубини слухали ґенерали єго слів, а відтак посипались на него громи обуреня.

Ґенерали Лєбрен і Дежан робили єму найтяжші докори за то, що він представив своїх товаришів перед нїмецкими ґенералами в злім сьвітлї, бо приняв для них випущене на волю за зложенєм слова чести. Сварка між ґенералами ставала що раз більша, що раз більше ставало роз'ярене і одні другим робили докори. Коли відтак якийсь бриґадієр від кавалєриї хотів прощати ся зі своїми полковниками, крикнув один з них в найбільшім роз'яреню до него: „Ви хочете прощати ся з нами, а ми вас зовсім не знаємо. Ви нїколи нами не журили ся, нїколи нїчого для нас не зробили“. Та й тут, як перед тим у цїсаря, лиш з великим трудом удало ся успокоїти спорячих.

Ґенерали ще спорили завзято з собою, коли до салї увійшов пруский капітан з ґенерального штабу, Цінґлер. Ґен. Вімпфен все ще не міг рішити ся, аж коли єму пруский капітан з найбільшою рішучостию заявив, що нїмецкі пушки зачнуть о 10 годинї грати і що єму самому приказано, щоби, коли буде назад вертати, передав баварскій артилєриї приказ розпочати бомбардованє, скоро би до того часу капітуляция не була підписана, — аж тодї наконець рішив ся ґенерал Вімпфен і поїхав до замку Бельві, де небавком по тім підписано капітуляцию, котра віддала цїсаря разом з цїлим войском в неволю.

Оттак закінчила ся найбільша історична подія в другій половині 19-го століття на Заходї, а подібні великі події відбули ся тепер на далекім Всходї. Як тамта не позістала без великих змін не лиш в самій Франциї, але й в середній Европі, так без сумніву і сї не позістануть без змін на Всходї.

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
–	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Заліщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої недїлї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гаусмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі книжі, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).